

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2599

гр. София, 12.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 12.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

като разгледа дело номер **852** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано по жалба на [фирма] срещу Решение № Ц – 46 от 30.12.2020г. на Комисията за енергийното и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл.6 ал.1 т.2, чл.12 и чл.13 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, чл.6 т.2 и чл.29 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги и Указанията за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2017г. - 2021г., приети с решение по протокол №76 от 19.04.2016г., т.3, поправени с решение по протокол №118 от 07.06.2016г., т.8 КЕВР е утвърдила, считано от 01.01.2021г. цени без ДДС на водоснабдителните и канализационните услуги, предоставяни от 38 ВиК оператори, при прилагане на метода на ценово регулиране „горна граница на цени“. Искането на жалбоподателя е съдът да отмени като незаконосъобразно поради съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона Решение №Ц-46 от 30.12.2020г. на КЕВР в частта, с която е утвърдена на [фирма] цена за услугата „доставяне вода на потребителите“ /т.12, стр.142-143 от Решението/.

С молба от 23.03.2021г., жалбоподателят е направил искане, на основание чл.166, ал.4 вр. с ал.2 от АПК, съдът да спре изпълнението на Решение № Ц-46 от 30.12.2020г. на КЕВР, в частта по т.12, стр.142-143 от Решението, по отношение на утвърдената на [фирма] цена за услугата „доставяне вода на потребителите“.

По съществото си оспореното решение на КЕВР е решение по чл. 13, ал. 2, т. 2 от Закона за енергетиката, с което са утвърдени нови цени на услугата „доставяне вода на потребителите“ на [фирма]. Законът за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги не предвижда ред за оспорване на решенията на КЕВР. Още

повече посоченият закон не предвижда реда и правомощията на КЕВР по вземането на тези решения. Законът за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ) и в частност чл. 13 от ЗРВКУ урежда принципите и начините, механизмите на регулиране на цените на В и К услугите, но не урежда правомощията на КЕВР при вземането на решенията и реда и начина на вземането на решенията, както и не урежда реда на оспорването на тези решения. Разпоредбата на чл. 13 от ЗРВКУ предвижда само предпоставките, условията и начините на регулиране на цените. В тази връзка настоящият състав намира, съгласно установената константна практика на АССГ и ВАС, че в ЗРВКУ не е предвиден ред за вземане на решения от КЕВР по утвърждаването на цени, предложени от енергийните и В и К операторите. Правомощията на КЕВР по вземането и постановяването на решения за утвърждаване на цени, предложени от енергийните и В и К, са разписани в общия закон, който е Законът за енергетиката. В чл. 13 от посочения закон са разписани правомощията на КЕВР, както и редът на вземане и на постановяване на решенията, както и редът за оспорване на тези решения. Видно от разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 2 от Закона за енергетиката КЕВР има правомощието да вземе решение за утвърждаване на цени, предложени от енергийните и В и К оператори. Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката в административното производство пред комисията и при постановяването на решенията КЕВР прилага правилата на ЗЕ, а когато в него липсват такива по отношение на административното производство пред комисията се прилагат общите правила на АПК.

Оспореното решение № Ц – 46 от 30.12.2020г. на КЕВР безспорно е решение по чл. 13, ал. 2, т. 2 от Закона за енергетиката, а именно решение, с което са утвърдени цени на ВиК услуги.

Разпоредбата на чл. 13, ал. 9 ЗЕ /Изм. - ДВ, бр. 17 от 2015 г., в сила от 06.03.2015 г./ предвижда, че решенията, включително мълчаливият отказ на КЕВР, се обжалват по реда на Административно процесуалния кодекс като обжалването не спира изпълнението на решението, т.е. предварителното изпълнение на обжалваното решение е допуснато по силата на закона. Изр. 3-то на посочената норма предвижда възможност допуснатото по силата на закона предварително изпълнение да бъде спряно, но само по отношение на решения на комисията, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. Оспореното Решение № Ц-46/30.12.2020г. не попада в нито една от изрично посочените хипотези, за които е предвидено изключението за допустимост на искането за спиране изпълнението на решението, поради което е неприложима и нормата на чл. 166, ал. 4 АПК.

Разпоредбата на чл.13, ал. 9 ЗЕ не противоречи на чл. 37, ал. 17 от Директива 2009/72/ЕС, тъй като не пречатства възможността засегнатата страна да обжалва решението на регулаторния орган, а обявява искането за спиране за недопустимо, с изключение на случаите, в които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда изрична забрана за съдебен контрол на допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на закон, с което не се нарушава изискването за обжалваемост на решението на регулаторния орган по общественото право.

По изложените съображения искането за спиране на допуснатото със закон предварително изпълнение на акта на регулаторния орган, е недопустимо и следва да

бъде оставено без разглеждане.

Така мотивиран, на основание чл. 166, ал. 4 АПК, във връзка с чл. 13, ал. 9 ЗЕ, Административен съд София град, Трето отделение, 74 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на [фирма], за спиране на предварителното изпълнение на Решение № Ц – 46 от 30.12.2020г. на Комисията за енергийното и водно регулиране.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: